Sayı : 7
Fiyatı : 100 Kr.
Çarşamba günleri çıkar
Adres: P.K. 68
ZONGULDAK

İŞÇİ DAVASI

«İşçilerin kendileri, aydınlar için yazılmış olan herşeyi okumak ve daha çok okumak istemektedirler ve işçilere fabrika şartları hakkında birkaç söz söylemenin, herkesçe bilinen şeyleri tekrarlayıp durmanın yeterli olduğuna inananlar sadece birkaç (zavallı) aydınlardır.»

HAFTALIK EKONOMİ VE POLİTİKA GAZETESİ

İSKENDERUN'DA ÜÇ İŞÇİ DAHA ÖLDÜ

- ÜNİVERSİTE'DE İKİ ÖĞRENCİNİN ÖLDÜRÜLMESİ ÜZERİNE BİR SİYASİ PARTİ BAŞKANI **" Hükümet kuruluncaya kadar üniversiteler kapatılsın „** DEDİ

- HER YIL TÜRKİYE'DE İŞ KAZALARINDA 700 CİVARINDA, YALNIZ ZONGULDAK KÖMÜR OCAKLARINDA İSE YILDA 76 İŞÇİ ÖLÜYOR

O HALDE İŞ GÜVENLİĞİ SAĞLANMIYAN

MADENLER ve FABRİKALAR KAPATILSINMI

Her yıl Türkiye'de 700 civarında işçi iş kazalarında ölmekte, 160 bin civarında işçi yaralanmaktadır. Ve yalnız Zonguldak Maden Ocaklarında yılda 76 işçi ölmekte, 8 bin işçi yaralanmaktadır.

Bu ölümlere, cinayetlere çeşitli sermaye gazetelerinde, radyo ve hattâ işçi sendika gazetelerinde ya yer verilmemekte ya da iki satırla geçiştirilmektedir.

Beş kuruş fazla ücret zammı almak, patronun kurduğu sendikaya değil, kendi seçtiği sendikaya üye olmak için mücadele veren işçiler copla, dipçikle, panzer tanklarıyla dağıtılmaktadır.

İşçi sınıfının bu mücadelesi ve uğradığı zulümler sermaye gazetelerinde ve radyoda yer almamakta ya da «düzen yıkılıyor, anarşi hortladı» çığlıklarıyla susturulmaktadır.

İşçilere gerçekleri göstermek istiyenler yıllarca zindana atılmakta ve bu haberler de sessizce geçiştirilmektedir.

Sermaye gazeteleri işçi sınıfından gerçekleri gizlemek, dikkatleri dağıtmak için «erken seçim, sağ cephe, savaş, enflasyon, gençlik olayları ve TRT» yi çarşaf çarşaf yazmaktadırlar. Hattâ özel olarak spor üzerine, seks üzerine ve serserilik üzerine bir çok gazete ve dergi her gün biraz daha artarak ortalığı kaplamaktadır. Buna karşılık işçi sınıfının mücadelesine ışık tutacak yayınlar yasaklanmakta, toplanmakta, yazar ve çeviricileri hapislere atılmaktadır.

Gelmiş geçmiş bütün siyasi iktidarlar işçi sınıfına yapılan zulümlere seyirci kalmıştır. Her yıl yüzlerce işçi ölürken, İskenderun'da 15 bin işçi dipçiklenirken, binlerce işçi işten atılırken sessizliklerini sürdürmüşlerdir.

Çünkü: sermaye partileri iş kazalarına «dur» denilince, sermayedarların kârlarının azalacağını bilir. İşçilere yapılan zulümler gazetelerde, radyoda açıklanırsa, işçi sınıfının baskıya, zulüm ve sömürüye karşı, kapitalizmi yıkma, sosyalizmi kurma mücadelesinin hızlanacağını bilir.

Sermayenin, bu şekilde, gerçekleri gizleme taktikleri, sendikacı ve güya devrimci aydınları da aldatmaktadır. Onlar da kime fayda sağlıyacağını düşünmeden «erken seçim, anarşi, sağ cephe, savaş, halk sektörü, TRT» propagandalarına aldanarak sermayenin kuyruğuna takılmaktadırlar.

Sendikacılar, gömüldükleri koltuklarından kalkmalıdır. Koltuk mücadelesi değil, işçi sınıfının somut ekonomik ve politik çıkarları için mücadele etmelidirler. İş kazalarının önlenmesi, işten atılmaların son bulması, baskı ve zulüme son verilmesi ve fiyat yükselişlerinin önlenmesi için birlikte mücadele etmelidirler.

İşçi sınıfı, kendi mücadelesine yol gösteren gazetelerine, önderlerine sahip çıkmalıdır. Kendi bölünmüşlüğüne, kendi meselelerine olan ilgisizliğine son vermelidir. Mücadelesini yürütemiyen, sermaye saflarına geçen liderlerini tasfiye etmelidirler. Ve gerçek temsilcilerini öne geçirmelidirler.

İskenderun Demir Çelik'te ölenlerin sayısı 61'e yükseldi

30.1.975

Önceki gün 3 işçi daha can verdi

İSKENDERUN — İskenderun üçüncü demir-çelik tesislerinde iş kazası sonucu üç işçi canvermiştir.

Mustafa Ataç adında bir işçi, kalas döşerken dengesini kaybetmiş ve 7 metre yükseklikten yere düşmüş, beyin kanamasından ölmüştür. Sinazi Karabudak adında bir işçi de, merdiven çıkarken ayağı kayarak yere düşmüş ve belkemiği kırılmıştır. 15 metre yükseklikten yere düşen işçi, hastahaneye kaldırılırken canvermiştir. Cemil Toprak adında 19 yaşında bir işçi ise, çıplak elektrik kablosuna değmiş ve birden kömür haline gelmiştir.

Bir günde üç işçinin iş kazası sonucu hayatını kaybetmesi, diğer işçilerin de morallerini bozmuş ve bütün işyerlerinde çalışma bir süre durmuştur.

İşte sözüm ona ilerici, devrimci bir gazete. Öğrenci olaylarına, TRT gevezeliklerine baş sayfasının yarısını ayırırken, işçilerin ölüm haberine beşinci sayfada yukarıda görüldüğü kadar yer vermektedir. Diğerleri ise bu kadarını bile yapmamaktadır.

Bu gazetelerin, kendilerine göre, istedikleri olayı baş sayfalara çıkarmaları «işçi sınıfının menfaatlerini savunduklarını» söyleyenleri de yanıltmaktadır.

ZONGULDAK MADEN MÜHENDİSLERİ DEDİ Kİ :

BİZ DE İŞÇİYİZ

İlimiz Maden Mühendisleri Genel Kurulu Basın Bülteninde (1) bazı yurt ve dünya sorunlarıyla, teknik elemanların özel sorunları ele alınmıştır. Ancak bülten, Türkiye solunda yaygın olan bir takım noksan ve yanlışlıkları da içinde taşımaktadır. Şöyle ki:

Bültenin tümünde geri kalmışlık, zulüm ve baskıya neden olarak, «tekelci sermaye» gösterilmektedir. Bu teşhis bir yönüyle doğrudur fakat eksiktir. Tekelci sermayenin, kapitalizmin bir ürünü olduğu gerçeğini saklamaktadır. Böylece, mücadele hedefi olarak, tekelci sermayenin asıl kaynağı olan kapitalizm değil, onun gelişmiş bir sonucu gösterilerek hedef saptırılmaktadır.

İkinci bir nokta: Kapitalizme karşı yapılan her mücadele, sosyalist mücadele değildir. Tekelci kapitalizme karşı yürütülen bir takım mücadeleler, çoğu defa mevcut kapitalist düzenden daha fazla pay alma mücadelesidir.

Üçüncü olarak, maden müdensileri, «işgüçlerini sattıklarını», bunun için de «işçi» olduklarını söylemektedirler. İşçi sınıfının, sermayedarlara karşı yürüttüğü mücadelede, işçilerin yanında olduklarını söylemektedirler. Halbuki, işçi iseler ,işçi sınıfı mücadelesinin yanında değil, içinde olmaları gerekir.

İşçi, üretime doğrudan doğruya katılan ve emeğiyle, «artı değer» yaratan kişidir. Evet, maden mühendisleri ve teknik elemanlar, gerçekten, üretime doğrudan katılıyorlarsa, bu tanım, yani işçi oldukları doğrudur. Fakat ocaklara haftada bir iki gün, o da saat onda inip onikide çıkıyorlarsa, işçi sayılmamaları gerekir. Ve genellikle ocaklardaki durum da budur.

Dördüncü olarak, maden mühendisleri, üniversiteli öğrencilerin öldürülmesini, Viranşehir katliamını kınamaktadırlar. Evet, biz de buna katılıyoruz. Ancak, asıl protesto edilmesi gereken, bizzat kendilerinin işyerinde yılda 76 işinin ölmesi ve 8 bin işçinin yaralanması olayıdır. Bu olaylar işçinin hayatına değer verilmeyişinden, emniyetsiz çalışmadan dolayı olmaktadır. Bunları büyük ölçüde önlemek ise, bu mühendislerin görevleridir ve bu iş kazalarını önleme yolunda mücadele etmelidirler.

Maden mühendisleri, «işveren vekili olmadıklarını» söylemektedirler. Halbuki bazı mühendislerin işçilere, insanlığa yakışmıyan küfürler ettiği ve hattâ dayak attığı, çok söylenen gerçeklerdendir. Mühendisler, eğer işveren vekili değilseler, işçilere despot işverenler gibi davranmamalıdırlar.

İŞÇİ DAVASI

(1) Bültenin tam metni son sayfadadır.

1975... kapitalizm... [torn] ...ı sürüyor

▪ İŞÇİ SINIFININ SERMAYEYE KARŞI MÜCADELESİ HIZLANIYOR..

GREVLER

— **GREV**	İstanbul	GISLAVET	(Lastik - İş)
— **GREV**	İstanbul	SÜMERBANK PORSELEN	(Çimse - İş)
— **GREV**	İstanbul	ELOKTRO - METAL	(Maden - İş)
— **GREV**	İstanbul	TAYLAN SERAMİK	(Seramik - İş)
— **GREV**	İstanbul	KAUSAN	(Lastik - İş)
— **GREV**	Kocaeli	ANADOLU DÖKÜM	(Maden - İş)
— **GREV**	İzmir	TİCARET MATBAASI	(Basın - İş)
— **GREV**	Malatya	SÜMERBANK BEZ	(Teksif)
— **GREV**	Kayseri	ORTA ANADOLU Mensucat	(Teksif)
— **GREV**	Aydın	HÜR AYDIN MATBAASI	(Basın - İş)

DİRENİŞLFR

— **İŞ DURDURMA**, Derince, MAHLE PİSTON. (29 işçinin işten atılması üzerine)

— **İŞ DURDURMA**, İstanbul, TERSİM ALETLERİ. (67 işçinin işten atılması üzerine)

— **İŞ DURDURMA**, İstanbul, FEZA TRİKO (40 işçinin işten atılması üzerine)

— **YEMEK BOYKOTU**, Hereke, NUH ÇİMENTO (sendika temsilcisinin işten atılması üzerine)

— **ÖLÜM ORUCU**, İzmir, URLA İLAÇ SANAYİİ (39 işçinin işten atılması üzerine)

▪ SERMAYEDARLAR VE HÜKÜMET YENİ TEDBİRLER PESİNDE..

...1974 böyle geçti, 1975 böyle geçti diye kötümser, karamsar olmayalım. Böyle durumlarda [illegible] daha [illegible] daha [illegible] olmak zorundayız. Sorun hepimizin ortak sorunu. Devlet, İşveren, İşçi el ele, kafa kafaya verelim. Bu birlik ve beraberliği kurumlaştıralım. Ücretler ve Gelirler Konseyini kurup, işletelim. İşveren - işçi ilişkilerini duygusal ve kişisel unsurlardan arındırıp, bilimsel ve ortak kurallara bağlayalım.

İlhan LÖK

MESS Türkiye Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası Genel Sekreteri

— **ÜCRET KONSEYİ KURULSUN — ÜCRETLER DONDURULSUN**

— **KAMU KESİMİNDE TEK TİP SÖZLEŞME OLSUN — ÜCRETLER ARTMASIN**

— **SIKIYÖNETİM DEVAM ETSİN — İŞÇİ HAREKETLERİ ÖNLENSİN**

— **GREVLER ERTELENSİN — SENDİKALAR ETKİSİZ KALSIN**

— **İŞÇİ - İŞVEREN İŞBİRLİĞİ SAĞLANSIN — SINIF MÜCADELESİ DURSUN.**

▪ SENDİKA LİDERLERİ İSE KÜÇÜK HESAPLAR İÇİNDE..

TÜRK-İŞ SALLANIYOR :

— Türk-İş yöneticilerinin her biri ayrı telden çalıyor

— Türk-İş'e bağlı sendika liderleri, yönetimi eleştiriyor

— Sendikalar Türk-İş'ten kopuyor

DİSK KAYNIYOR

— DİSK genel kurulunu toplayamıyor

— DİSK siyasi tercihini yapamıyor

— DİSK yönetimi tabanı ile bütünleşemiyor

— DİSK'e katılan sendikalar, konfederasyon içinde «sosyal demokrat» akımı güçlendiriyor.

DİSK'te yeni parti kurulması sorunu tartışıldı

Genel Başkan Türkler'in yeni parti kurulmasına karşı çıktığı Gönen toplantısında , Genel Merkezin Ankara'ya taşınması kararlaştırıldı...

Polis elektrikli cop kullandı

"Referandum hakkı istediklerini söyleyen işçiler, polisin"dağılın" ihtarlarına aldırmadılar ve"biz hakkımızı istiyoruz" diye bağırdılar.Bunun üzerine ellerindeki elektrikli coplarla yürüyüşü dağıtan polis birçok işçiyi göz altına aldı.

Aliağa ve İpraş'taki grevler 1 ay ertelendi

ANKARA, ÖZEL

Bakanlar Kurulu, İpraş'da daha önce alınan ertelenen grev kararını bir ay daha ertelemiştir. Ayrıca, Aliağa rafinerisinde başlayan grev ve lokavt da bir ay ertelenmiştir.

Bu konuda Başbakanlık Basın Merkezinden şu açıklama yapılmıştır:

"İpraş'ın Yarımca tesislerinde grev kararı alınmış ve Bakanlar Kurulu kararı ile grev iki ay ertelenmiştir. Şimdi Bakanlar Kurulu bu işyerindeki grev kararının bir ay daha ertelenmesini kararlaştırmıştır.

Öte yandan, Pet - Kim'in Aliağa rafinerisinde başlatılan grev, Bakanlar Kurulu kararıyla bir ay ertelenmiştir. Bu arada aynı işyerinde İşveren'tarafından alınan lokavt kararı da yine Bakanlar Kurulu kararı ile bir ay ertelenmiştir."

Türk-İş'i olağanüstü kongreye çağıran Oleyis, Tunç'u işçi sınıfına ters düşmekle suçladı

Yorum

İşçi Sınıfının Mücadelesi Hedefinden Saptırılıyor

Türkiye'nin ve dünyanın içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal bunalım emperyalist-kapitalizmin kendi özünden doğmaktadır. Bu bunalımdan kurtulmanın yolu, kapitalizmin hastalıklarını tedavi etmek değil, onu tümüyle ortadan kaldırmaktır.

12 Mart döneminde Türkiye işçi sınıfı hareketi baskı altında tutuldu. Kısa bir durgunluktan sonra hareket yeniden canlandı. Sayısı ve hızı arttı. Yeni mücadele biçimleri ortaya çıktı. Bugün Türkiye'nin dört bir yanında çalışan işçiler, ekonomik mücadelelerini sürdürüyorlar. İşverene ve siyasi iktidara karşı direniyorlar. İşçi sınıfının bu gelişen mücadelesini önliyebilmek için burjuva sınıfı büyük çaba harcıyor. Burjuva partileri, burjuva meslek kuruluşları ve burjuvalara hizmet eden «işçi sendikaları» elele bu mücadeleyi hedefinden saptırmaya uğraşıyor. Burjuva partileri kapitalizmi tedavi etmek için, çeşitli yollar gösteriyor. Ancak işçi sınıfının mücadelesini önleme konusunda aralarındaki çıkar kavgalarını bir yana itebiliyorlar. Türkiye'nin ekonomik ve sosyal problemlerini tartışmak yerine «TRT» ve «üniversite» gibi konuları ön plana çıkarıyorlar. «Milliyetçi»si de «demokratik solcu»su da anarşiyi körüklemekten kaçınmıyorlar. Kendi aralarındaki iktidar kapışmalarında gençlerin kanlarını basamak yapmak istiyorlar.

İşverenler baskı döneminde zorla sindiremedikleri hareketi bu sefer de sulandırmaya ve yozlaştırmaya çalışıyorlar. Şu sıralarda devletten daha fazla destek istiyorlar. «işçi-işveren-devlet» bir araya gelsin, ve meseleyi halletsin» diyorlar. Böylece «işveren-devlet» ikilisine karşı işçiyi baştan mahkûm etmeyi düşünüyorlar. Bütün isteklerin altında ücretleri dondurmak ve daha fazla kâr etme hırsları yatıyor.

Ne yazık ki işçi sendikaları da bu gidişe karşı koymak şöyle dursun işçi sınıfını burjuva partilerinin peşine takmak için uğraşıyorlar. Bugüne kadar işçi sınıfının kendi öz talepleri için bir dayanışma gösteremeyen DİSK ve TÜRK-İŞ «halk sektörü», «savaş fonları» ve «Hayat Holding» gibi burjuva politikalarını ortaklaşa destekleyebiliyorlar. Aynı şekilde DİSK ve TÜRK-İŞ «erken seçim»i bunalımdan kurtuluş yolu göstermekte birleşiyorlar. Buna paralel olarak Hatay'da TÜRK-İŞ ve DİSK'e bağlı 11 sendika bir araya gelip, «erken seçim» mitingi tertipliyorlar.

İşçi sınıfının örgütlü politik gücü olmadan «anti-faşist» mücadele cepheleri kuruluyor ve sendikalar, öğretmen dernekleri ile birlikte bu yolda bildiriler yayınlıyorlar. Öğrenciler kendi aralarında kurdukları beraberliklere «anti-faşist cephe» adını vererek, büyük bir yanılgı içine düşüyorlar, düşürülüyorlar.

Bu arada işçiler, yanlış mücadele biçimlerine sürükleniyor ve «ölüm oruçlarına» başlatılıyorlar. Sözüm ona ilerici sendika ve kuruluşlar bunun yanlışlığını ortaya koymak yerine işçilerin ölümünü alkışlıyorlar. Oysa yapılacak iş, onlara aktif olarak arka çıkmak ve onları aktif mücadele içine sokmaktır. İşçilerin ölüm orucu tutmaları ve ölmeleri burjuva sınıfının kılını bile kıpırdatmaz. Çünkü ölenin yerini dolduracak binlerce işsiz sokakları kaplamıştır. İşçileri böylesine pasif ve kaderci eylemlere terkeden sendikalar bunun sorumlusudurlar. Ve sendika ayrılığı gözeterek, bu konuda bir şey söylemeyen sendika liderleri de aynı şekilde sorumludurlar. İşçi sınıfının mücadelesine ve bütünlüğüne aynı şekilde ihanet etmektedirler.

İşçi sınıfının asıl mücadelesi burjuva sınıfına karşıdır. Dünya kapitalist sistemi ile bütünleşmiş sermayedarlara karşıdır. Onu asıl hedefinden saptıran her hareket, Türkiye ve Dünya işçi sınıfının gerçek kurtuluşuna ihanettir.

İ. KAFKASLI

Sendikacılar Akademi Koruma Derneği Başkanlığı ve Futbol Kulübü Başkanlığı Yaparken

İşçilerin Sorunlarını Kim Çözecek

Sermayenin, patronların egemen olduğu kapitalist ülkelerin bir geleneği vardır. Büyük zenginlerin, para babalarının ve hattâ Mafia gibi büyük haydut çetelerinin okullara, kiliselere, yardım kurumlarına bağışlarda bulunması, bu kurumların başkanlıklarını vs. almaları geleneği. Tabii ki, bu tür bağışları sermaye sahipleri iyi kalpliliklerinden yapmazlar, bazı karşılıklar alırlar. Bu sözümona bağışlarla sermayedarlar halkın gözünü boyarlar, halka şirin gözükürler. Yaptıkları yardımları vergilerinden düşerler, sağda solda nüfuzlu dostlar edinirler ve başları sıkışınca onlardan yardım görürler. Kendi sömürü sistemleri sonucu meydana gelen yoklukları, açlığı, sefaleti maskelemek ve halkın doğruları görmesini engellemek fırsatını elde ederler.

Tabii ki bu gelenek işçi sınıfına yabancıdır. İşçi sınıfı sefalet ve açlık içindekilere acıma duygularını tatmin etmek için sadaka vereceğine, bütün bunlara sebep olan sömürü düzenini kökünden kaldırmak için mücadele verir.

Durum böyleyken bizde, sınıf bilinci gelişmemiş veya işçi ağaları durumuna gelmiş olan bazı sendika yöneticileri birçok bu türden işi de üzerlerine almışlardır. Sermayedarlar, kendi düzenlerinin kurumlarında işçi sendika liderlerine görev vermekle

İstifa eden Başkan Yusuf Ziya Kara (Ayakta) Zonguldakspor'un eski başkanları ile

Zonguldakspor yine başkansız kaldı

Daha sonra Zonguldak Maden İşçileri Sendikası Genel Sekreteri Kara"istifayı değil,Zonguldakspor'a ve Türk futboluna hizmeti düşünmekteyiz' demiştir.

ve onları bu görevleri almaya teşvik etmekle şunları amaçlar: Bu kurumlarda görev alan liderler, işçi sınıfının mücadelesi için uğraşacaklarına sermayenin hizmetinde çalışmış olurlar. Oralardan çeşitli menfaatlar sağlıyarak işçi sınıfına yabancılaşırlar. Böylece işçi sınıfı önderlerinin sermaye saflarına geçmeleri teşvik edilmiş olur... Örneğin Türk-İş Genel Başkanı senatörlük ve başka şirketlerin yönetim kurulu üyeliğini de yürütmektedir. Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide aynı zamanda Bakanlık yapmaktadır. Ama yaptığı işler işçi sınıfının yararına değildir. Zonguldak'ta da Zonguldak Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı Tezer, çeşitli düzen kurumlarında görev almakta, hattâ başkanlık yapmaktadır. Keza ZMİS Genel Sekreteri de öyle. Bunların yanı sıra daha birçok sendika lideri çeşitli dernek ve spor kulüplerinde görev yapmaktadırlar.

Bu gibi liderler, kendi kişisel zamanının çoğunu işçi sorunlarının dışında, sermayedarların istediği kurumların problemlerine ayırmaktadırlar. Ayrıca bu liderlere, adı geçen kuruluşlarda verilen payelerin karşılığını yine işçiler ödemektedir. Esasen kendilerine bu gibi görevlerin verilmesinin de başlıca amacı budur. Nitekim ZMİS'nın bu tür ilişkilerden dolayı spor kulüplerine ve derneklere milyonlarca parası akmaktadır. Ve bunun en son örneği de «Halk Sektörü» olmaktadır.

Sendikalar, bu gibi girişimlerle sermayeye karşı mücadeleden uzaklaştırılıp, onunla işbirliği halinde işçilerin sömürülmesine ortak edilmektedir.

Bütün bunlar göstermektedir ki; işçi liderleri, sendikacıların burjuvazinin kurumlarında görev alması yanlıştır. Hele bu görevleri, bütün yukarıda bahsettiklerimizi bilerek kabul etmek, işçi sınıfına ihanettir. Bilmeden bu yanlışa, tuzağa düşenler ise bu gibi yerlerden derhal istifa etmeli, kendi asli görevlerinin başına dönmelidirler. Aksi halde bu hatalı tutumu sürdürmek, onları da hain durumuna düşürür.

İŞÇİ DAVASI / Zonguldak işçilerinin hafatlık ekonomi ve politika gazetesi / Sahibi : Yıldırım Eryılmaz / Sorumlu Müdür : Orhan Zor / Yönetim yeri: Nizam cad. Birlik İş Hanı; Kat: 3, No: 311 ZONGULDAK / Yazışma adresi : P.K. 68 — Zonguldak Tel: 3886 /Abone : Altı aylık 25 lira, yıllık 50 liradır.
Basıldığı Yer ; Çark Matbaası - Ankara
Baskı tarihi: 4.2.1975

Erdemir'de İşveren Maden-İş'i Hedef Aldı

— **ERDEMİR'DE İŞE ALINMALAR DURDURULDU.**

— **MUKAVELELERİ BİTEN C PERSONELİ İŞTEN ÇIKARILIYOR.**

Tevsiat dolayısıyla aslında çok sayıda işçiye ihtiyacı olan Ereğli Demir-Çelik Fabrikaları T.A.Ş. ocak ayından itibaren 6. Dönem Toplu İş Sözleşmesinin başlangıç tarihine kadar, işçi alımını durdurdu.

Muvakkat işçiler T. Maden-İş yetkili sendika olduğu için Maden-İş'in üyesidirler. Bu işçilerin işten çıkarılması ile üyelikler düşmekte, Maden-İş'in üye sayısı azalmaktadır. Bu durum da Türk-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikasının işine yaramaktadır.

6. Dönem Toplu İş Sözleşmesinin başlangıç tarihi 18.4.1975 den sonra işe alınacak bu işçiler (işe alınacaklar işten çıkarılan aynı işçiler dahi olsa) toplu sözleşmenin getirdiği 1. yıl ücret zamlarından yaralanamayacaklarıı gibi sözleşmenin tesbit ettiği asgari ücretle çalışacaklardır. Böylece işveren de işgücünü ucuza satın almış olacaktır.

İşveren şirket işgücünü ucuza satın almak, DİSK ve Maden-İş'e darbe vurmak için tevsiatı 3 ay geciktirmeyi göze almaktadır. Böylece işine gelmediği zaman vatan-millet nutukları atan, fakat işçiler haklarını isteyince işçi direnişlerini kırmak için hükümete baskı yapan MESS işverenleri gerçek yüzlerini göstermiş olmaktadırlar.

— **SENDİKACILIK İŞÇİNİN HAYATINA KATILMAKTIR**

Geçen sayımızda EKİ Yemekhaneleri üzerine bir yazı yayınlanmış ve bu konuda bir sendika yetkilisiyle röportaj yapmıştık. Yayınımızdan sonra, mahalli gazete Uyanış'dan sendikanın bazı yöneticilerinin Karadon bölgesi yemekhanelerine gittiklerini ve yemek yediklerini öğrendik. Bu haberi biz, yemekhane sorununun çözümü için atılmış ilk adım olarak değerlendirdik ve sevindik.

Fakat dediğimiz gibi bu sadece bu konuyu kapsamaktadır. Sorunun gerçekten çözümü ise ancak devamlı takip ve mücadele sonucu mümkün olur. Bu tür incelemelerin her konuda da sürdürülmesi ve etkin tedbirlerin alınması gerekir

Bu örnekte olduğu gibi, diğer sorunlarda da sendika yöneticileri, rahat yazıhane koltuklarını bırakıp işçilerin hayatlarına, yaşayışlarına fiilen katılmalıdır. Sendikacılık masa başında evrak imzalamak değildir.

— Masa başı sendikacılığa son verilmelidir.

Sendikacılara Sesleniş

Ne tarafa bakarsak var orada uçurum
Yeter oldun sendika yaptın bizlere zulüm
Koyundan bir post çıkar iki çıkmaz ki gülüm
Sence malûm değil mi böyle değil mi durum?

Her dekont alışında var orada bir kesir
Yaptın toplu sözleşme yaptın işçiyi esir
İşçinin bütçesi dar kesirler yaptı tesir
Bu anormal tutumdan elbet olduk müteessir

Sendikaya dert olmuş spor aidatları
Biz çalışıp siz alın bize kalmasın bari
Bal vereceğiz diye hepsi de oldu arı
Yeniden bir kesinti bu da işçi sarayı

Delege seçimleri yaklaşıyor yakında
Kendinize yol seçin bu duruma bakın da
Otursun yenileri yerinizden kalkın da
Böyle düşünceler var delegeler hakkında

Kaç seneden bu yana kesilir aidatlar
Ne grev yaptın ne saray nere gitti paralar
Boşa harcamalarla açılacak aralar
Debreşti akacaktır kapanmaz bu yaralar.

Aldatanlar bilsinki aldatıyor kendini
Helbet dinleyen çıkar bu işçinin derdini
Bu rakibin elinden kurtaramaz kendini
İnançlı ve bilgindir öyle tanır ceddini

MADEN İŞÇİSİ

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
ZONGULDAK ŞUBESİ GENEL KURULUNUN
BASIN BÜLTENİ

TÜRKİYE HALKINA

Türkiye Uluslararası tekelci sermayenin sömürü alanında kalan geri bırakılmış bir ülkedir.

Yerli ve yabancı tekelci sermaye tüm geri bıraktırdığı ülkeler gibi Türkiye'nin de yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarına göz dikmiştir. Hattâ yıllarca halkımızı uyutup kömür, petrol boraks gibi enerji ve hammadde kaynaklarımızı kendi istediği gibi kullanmıştır.

Artık geri bıraktırılmış ülkeler hammadde kaynaklarına titizlikle sahip çıkıp uluslararası tekelci sermayeye karşı örgütlenmelidirler. Türkiye'nin yeri bu tür kuruluşların yanıdır. Türkiye, emperyalist, devletlerin geri kalmış ülkelerin hammaddelerini daha kolay sömürebilmek için kurdukları petrol tüketen ülkeler teşkilâtından çıkmalı, kurtuluşunu kendisi gibi sömürü altındaki ülkelerle dayanışmada ve emperyalizme karşı mücadelede görmelidir.

Yerli tekelci sermaye teşvik tedbirleri ve gümrük muafiyetleri gibi ayrıcalıklarla halkımız üzerindeki sömürü ve baskısını pekiştirmekte, halkımızın yarattığı değerleri uluslararası tekelci sermayeye peşkeş çekmektedir.

Uluslararası tekelci, yalnız sermayenin anavatanlarında değil, geri bıraktırdığı ülkelerde de işsizlik ve pahalılığın tek nedenidir. O halde halkımızın en önemli sorunlarından birisi olan **işsizlik ve pahalılığın giderilmesi, uluslararası tekelci sermayenin egemenliğinin kırılmasıyla mümkündür.**

Yerli ve yabancı tekelci sermaye tefeci bezirgânları da yedeğine alarak Türkiye halkı üzerinde (Ekonomik, Kültürel, Siyasal) korkunç bir sömürü ve baskı kurmuştur. Bu sömürünün kaldırılabilmesi **tüm Türkiye halkının ortak** mücadelesi ile mümkündür.

Halkımızın üzerinde antidemokratik, faşist baskılar vardır. Üniversitelerde tekelci sermayenin kışkırttığı bir avuç faşistin yurtsever **gençleri öldürmelerini ve Viranşehirdeki** katliamı kınıyoruz.

GERÇEK DEMOKRASİ toplumdaki **TÜM SINIFLARIN** görüşlerini özgürce söyliyebilmesi ve **ÖZGÜRCE ÖRGÜTLENEBİLMESİDİR.**

Çalışan kitlelerin görüşlerini özgürce söyliyebilme ve özgürce örgütlenebilme haklarını kısıtlayan T.C.K. daki maddeler kaldırılmadan demokrasinin varlığından söz edilemez.

Çalışan kitlelerin örgütlenerek en doğal hakları için yerli ve yabancı tekelci sermaye çetesi ile mücadele etmeleri kalkınmaya, halka, vatana ihanet değildir. Tam tersine toplum gelişimini **görüşleri doğrultusunda olumlu olarak etkilemeleri dolayısıyle vatanseverliktir.**

Dünyada ve Türkiye'de bu genel durumda teknik elemanın yeri nedir?

Teknik eleman genel anlamda hizmet değil, değer üretir. Bu nedenle işgücünü ücret karşılığı satan işçilerden soyutlanamaz.

Çeşitli haksızlıklara uğrayan, ceza alan hattâ çeşitli iftiralarla mahkemelere kadar gidip hüküm yiyen, demokratik haklarının büyük bir kısmını yitiren **TEKNİK ELEMAN, TOPLUMDAKİ YERİNİN SERMAYENİN DEĞİL, EMEĞİN YANI OLDUĞUNU, KENDİ KURTULUŞUNUN ANCAK HALKIN KURTULUŞU İLE OLABİLECEĞİNİ ANLAMIŞTIR. T.M.M.O.B.** ve **TÜTED** bu amaçları kapsayan çalışmalar yapan demokratik teknik eleman örgütleridir.

Teknik alanda yabancı sermayeye, yabancı teknolojiye yabancı teknik eleman çalıştırılmasına karşıyız. Kalkınma uğraşımız kendi öz teknik kadrolarımızca yürütülmelidir ve bu mümkündür.

Biz mühendislere işveren tarafından işveren vekili yakıştırması yapılmaktadır. İşveren, üretim araçları üzerinde mülkiyet hakkı olandır. Kamu ve özel sektörlerde çalışan mühendislerin üretim araçları üzerinde mülkiyet hakları olmadığına göre bizler işveren vekili değiliz.

Biz işverene işgücümüzü (Kafa, beden) satan karşılığında para alan kişileriz. Yani işçiyiz.

O halde tüm işçiler gibi biz de toplum kalkınmasına görüşlerimiz doğrultusunda katkıda bulunabilmek için toplu iş sözleşmesi ve grev hakkını kapsayan sendikalaşma istiyoruz. Bu isteğimiz kararlı mücadelemiz sonunda mutlaka alınacaktır.

Demokratik teknik eleman örgütü olarak yerimiz tekelci sermayeye karşı işçi sınıfının mücadelesinin yanıdır.

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
ZONGULDAK ŞUBESİ GENEL KURULUNUN
BASIN BÜLTENİ

Kapitalizmin Getirdiği Kurumlar İşçi Sınıfının Aleyhinedir

Halk Sektörü'de Kapitalizmin Kurumudur...

AMAÇ : **Kapitalizmin Dayanağı Ekonomik Tabanı Genişleterek Halk Yığınlarına Kapitalist Sistemi Benimsetmek.**

Sendikaları - İşçileri Küçük Tasarruf Sahiplerini Anadolu Esnaf ve Tüccarını Büyük Sermaye İle Bütünleştirmek.

Bu Kurumun Fikir Babalarına Göre :

HALK SEKTÖRÜNÜN İKİ YÖNLÜ ÇALIŞMASI DÜŞÜNÜLMEKTEDİR :

«HALK SEKTÖRÜ» CHP seçim bildirgesinde yer alan ve CHP-MSP Koalisyon döneminde uygulamaya geçirilmek istenen bir kurumdur. Bu kurumla amaçlanan şey toplumun muhtelif kesimlerinde ve kuruluşlarında kullanılmadan duran küçük tasarrufları kapitalist ekonominin ihtiyaçları doğrultusunda değerlendirmek ve kapitalizmin yaygın mülkiyetle korunmasını sağlamaktır.

Halk sektörü uygulamasında asıl görev HAYAT HOLDİNG'e düşmektedir.

HAYAT HOLDİNG NASIL ÇALIŞACAK :

Holding'in başına, özel sektörden yetenekli bir yönetici getirilmesi düşünülmektedir. Devlet, yönetime müdahale etmiyecektir. Holding diğer kapitalist şirketler gibi en fazla kârı kazanmak için çalışacaktır.

Söylenenler ve yapılacak olanlar bunlar. O halde Hayat Holdingin Türkiye'deki özel nitelikli diğer holdinglerden ayırt edici farkı nedir? Tek özelliği şu «Küçük tasarrufları ve işçileri sermayeye, büyük işletmelere ortak etmek» propagandasını kullanarak, işçilerden ve memurlardan kesilip, sendikalarda, Emekli Sandığında biriken fonları ve işçilerin -özellikle Almanya'daki işçilerin- yurt içindeki ve yurt dışındaki tasarruflarını planlı bir şekilde büyük sermayenin hizmetine sunmak.

KÜÇÜK TASARRUFLARIN BÜYÜK İŞLETMELERE ORTAK OLMASI

Kapitalist ekonomide sanayi şirketleri, halk yararına kuruluş değildir. Bu şirketler, küçük tasarruf sahiplerinin tasarrufları ile kurulmuş olsalar dahi, hangi sahada yatırım yapılacağı, büyüme hedefleri, kâr oranı ve kârdan hisse sahiplerine dağıtılacak temettü miktarı gibi ana politikalarda küçük hissedarlar söz sahibi olamazlar. Küçük tasarruf sahipleri, bu şirketlere ancak yatırımcı olurlar, fakat yatırımlarının sahibi ve yöneticisi olamazlar. Onların tasarrufları, ancak Hayat Holding ve diğer halka açık şirketler vasıtasıyla yatırımda kullanılabilir.

HALK SEKTÖRÜNÜN AMACI NEDİR?

Halk sektörü uygulamasıyla nelerin gerçekleştirilmek istendiğini şu şekilde sıralamak mümkündür.

1 — Özel sektörün ihtiyaç duyduğu alt yapı yatırımlarını yapmak.

2 — Holding yatırımları ile özel sektöre yeni pazarlar açmak.

3 — Kâr garantisi sağlıyarak, holdinge katılan kurumların fonlarından kapitalizme pazarlar açmak.

4 — Küçük tasarruf sahiplerine ve işçilere mülkiyet duygusu aşılayarak onların sınıf atlama ümitlerini beslemek.

5 — Kapitalizmin dayandığı ekonomik tabanı genişletmek ve böylece kapitalist sistemi düşünce olarak benimsetmek.

6 — Sendikaları, halk sektörü bünyesine katarak, bağımsız işçi sınıfı politikasının güçlenmesini engellemek.

7 — Sendikaları nakitsiz bırakmak.

HAYAT HOLDİNG VE HEMŞEHRİ — İŞÇİ ŞİRKETLERİ

Türkiye'de 1970'lerde Ticaret Sektöründen sanayie doğru bir kayış vardır. Türkiye'nin sanayileşmesi bir taraftan ilâve kaynak ihtiyacı yaratırken, öte yandan sınıflararası dengeyi bozmaktadır. Bunun sonucu olarak, Türk ekonomisini kontrol eden büyük sermaye grupları halka açılmak zorunda kalmaktadır. Anadolu'da ise farklı bir durum ortaya çıkmıştır. Büyük cirolarla çalışan sanayi tesisleri, ticareti de kendi bünyelerinde örgütleyerek aracı tüccarları ortadan kaldırmaktadır. İşte Türkiye'nin sanayileşmesi sonucu ortadan kalkmakta olan aracı tüccarlar, Anadolu'da hemşehri şirketlerinin önderlerini teşkil etmektedirler. Bunlar, kendi kurtuluşları için sanayi ile bütünleşmeye çalışmaktadır. Bu önderler, bölgecilik fikrini de işleyerek, Almanya'daki işçilerden para toplamaktadır. Fakat kaynak eksikliği ve kötü plânlama ile işe başlandığından çoğu ölü doğmaktadır. Bu yüzden de bankalar yeterli krediyle onları desteklememektedirler. İşte Hayat Holding, bu kuruluşları, ortak olarak, kredi vererek kurtaracaktır. Böylece Halk Sektör'ü, Türkiye'deki kapitalist yapıyı takviye etmiş ve özellikle Anadolu esnaf ve tüccarını büyük sermayeyle bütünleştirmiş olacaktır.

DİSK VE TÜRK-İŞ HALK SEKTÖRÜNE SERMAYE YATIRIYOR

«İşçi, memur, esnaf ve diğer küçük gelirlileri büyük işletmelerin ortağı kılmayı amaçlayan «halk sektörünün» öncülüğünü yapacak olan bir milyar lira sermayeli Halk Yatırımları Holding Ortaklığı (HAYAT HOLDİNG) nın bütün hazırlıkları tamamlanmış ve ana sözleşme imzalanmıştır. Holdingin kurucuları olan Etibank, Sümerbank, Türk Petrolleri Anonim Ortaklığı, İstanbul Petrol Rafinerisi, Türk Hava Yolları ve İş Bankası 150'şer milyon lira, Emekli Sandığı 60 milyon lira, DİSK ve Türk-İş 20'şer milyon lira sermaye koymayı taahhüt etmişlerdir.» (DİSK Dergisi Ekim/Kasım 1974).

HALK SEKTÖRÜ İÇİN NE DEDİLER

DİSK GENEL BAŞKANI KEMAL TÜRKLER OTOBÜSÜ KAÇIRDI

«..En önemlisi işbaşına getirilen iktidarın programının uygulanmasında desteklenmesi şarttır. Hükümet programının belkemiğini **Halk Sektörü** sistemi teşkil etmektedir. Fakat sermaye sınıfı ve onun siyasi temsilcileri bu sisteme karşıdır. Bu nedenlerle Hükümetin **Halk Sektörü sisteminin** desteklenmesindeki öncelik görevi DİSK ve DİSK'e bağlı sendikalara ve DİSK üyelerine düşmektedir. Bakanlar ve özellikle Sayın Başbakan bu konuda Sendikalara iş düştüğünü beyanatlarında def'alarca belirtmektedirler. Sermaye sınıfından yana Türk-İş Sendikaları mı bu görevi yapacak? Elbetteki DİSK sendikalarına görev düşüyor, yani bir takım yatırım kuruluşları DİSK sendikalarınca kurulacak. Bütün bunlar para ile olacak işlerdir. Eğer direksiyonunu yakaladığımız bu otobüsü elden bir defa kaçırırsak, bir daha ele geçirmek çok zordur...»

(DİSK ve T. Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler'in Erdemir İşçisine yazdığı 18.4.1974 tarihli Duyurudan)

HALK SEKTÖRÜ İÇİN NE DEDİLER?

Ertuğrul SOYSAL (Sanayici) : «Halk sektörü tatlı bir düştür. Halk sektörü düşüncesi, uygulaması konulduğunda hüsranla sona erecek, dönüş noktasına gelindiğinde milyarların boşa heba edildiği görülecektir. Halk Sektörünün başarılı olabilmesi için Bankaların harekete geçirilmesi gerekir. Bankalar, projeleri geliştirip yönetici kadroyu seçerse Halk Sektörü uygulaması yürüyebilir.» (Günaydın. 14.4. 1974).

Bülent Ecevit (CHP. Genel Başkanı) : «Özel sektöre yeni bir boyut eklemiş oluyoruz; Halk Sektörü boyutunu eklemiş oluyoruz.» (Ecevitle Sohbet, Milliyet)

Bir Ulaştırma İşçisi · «Halk sektörü gerçekte halkın sektörü değildir. Sermayedar sınıflara hizmet edecektir. Halk sektörü deyimi halkı aldatmak için konmuştur. Hakikatte sermaye sahipleri, halkın elinde bulunan küçük miktardaki paraları kendilerine çekmek, kendileri için kullanmak istiyorlar. Almanya'daki işçilerin de cebine el atmak istiyorlar. Bizim Sendikacılarda patronluk özentisine düşmüşler ki halk sektörüne Yirmişer Milyon lira bağışlıyorlar. Öyle gözüküyor ki artık işçi sınıfı mücadelesinden vazgeçtiler. Sendikalar, Halk sektörünü desteklemekten vazgeçip, işçi sınıfının mücadelesine yönelmelidir. Ödediğimiz aidatlarda bu mücadele yolunda kullanılmalıdır.»

HOLDİNG NEDİR?

Holdingler, sınai ve ticari faaliyetlerde bulunan kuruluşlardır. Amacı, başka şirketlerin hisselerini ele geçirerek, bu şirketleri kontrolu altına almaktır. Diğer şirketlerin kontrolunu ele geçiren kolding, piyasayı da kontrol altına alarak tekel kurmuş olur. Ayrıca, hisse senedi çıkarak kendi adına faaliyet gösteren holdingler de vardır.

Türkiye'deki Koç Holding, Hacı Ömer Sabancı Holding, Eczacıbaşı Holding vs. holding tipi kuruluşlara örnek olarak gösterilebilir.

HALKA AÇIK ŞİRKET NEDİR?

Birtakım şirketler, kuruluşunda veya daha sonra sermayesinin bir kısmını hisse senetleri şeklinde satışa çıkarır. Bu hisse senetleri bütün sermayeye oranla oldukça küçük birimler halindedir. (Meselâ 1000 TL. veya 10.000 TL.). Bu tip şirketler ise halka açık şirketlerdir.

Hisse senetlerinin bu şekilde satışa çıkarılması kapitalist sınıf ve kapitalist şirketlere iki türlü fayda sağlar.

Birincisi, şirket, satılan bu hisse senetleri vasıtasıyla orta halli halkın elinde bulunan ve değerlendirilmeyen paraları kendi elinde toplayarak, daha büyük sermaye ile daha büyük yatırım yapma imkânını bulur. Ayrıca, yüksek faizle bankadan kredi almaktan da kurtulmuş olur.

İkincisi, bu hisse senetlerinin satın alınmasıyla, kapitalist mülkiyet yaygınlaştırılmış olur ve hisse senedi alan orta sınıflar kapitalist sınıfın sağlam destekçileri haline gelir.

Hisse senetleri sermaye piyasasının düzenlendiği yerlerde, bütün satışların yapılabildiği borsalarda satılmaktadır. Türkiye'de ise henüz sermaye piyasası kanunu çıkmadığı için, bankalarda ve bazı özel bankerlerde satılmaktadır.

SENDİKALAR HALK SEKTÖRÜNE KATILAMAZ...